

Joies perifèriques

Qualsevol cap de setmana deu ser de bon anar a Besalú, a respirar romànic, a tastar un bon paltruc, a llançar amb aire melancòlic palets al riu. Si fa un dia insípid com el de diumenge passat, tirant a ploràner i incolor, d'aquells que inviten, més que a passejar pel pont, a llançar-s'hi daltabaix, la cosa monumental que té aquest enclavament turístic, per sort nostra, atrau molts menys visitants i un pot passejar pels seus carrers empedrats com si, en efecte, Besalú fos un poble de debò, i no un magnífic decorat. Perquè la veritat és que Besalú ha aconseguit, amb una fira estranya muntada un cap de setmana rúfol, donar una impressió d'autenticitat difícil d'igualar per altres mostres molt més pretensioses.

Liberisliber, la fira de les editorials independents, una manera políticament elegant de referir-se a unes empreses quasi familiars, sovint amb seu social al menjador de casa i vistes als barris apartats de les grans ciutats, si no a algun descampat, aconsegueix des de fa sis anys donar visibilitat a uns catàlegs insòlits i cada cop més exquisits sense amb prou feines suport institucional, amb l'empenta dels amics, dels autors, dels lectors. No són editorials marginals, que ningú no es confongui. Són petites però entusiastes, obertes i alhora exigents, amb pocs recursos materials i, així i tot, tremendament ambicioses. Només així un segell com Lapslàtzuli, que té bonic fins i tot el nom, s'atreveix a traduir al català petites joies de la literatura japonesa, o els professors d'institut que van crear Candaya, com al regne imaginari del Quixot, poden editar, encara que sigui amb dedicació a mitja jornada i des d'una caseta a les Gunyoles (busqueu un punt insignificant al mapa), els millors autors de la literatura llatinoamericana contemporània. En pocs llocs com sobre els taulells de Liberisliber lluiran amb tanta dignitat els clàssics grecoromans que Adesiara presenta per fi en edicions actualitzades al lector català, o la poesia exquisida de Cafè Central, o les apostes per autors i títols inclassificables de LaBreu (a qui no podem agrair mai prou el descobriment de Serguei Dovlàtov), o la narrativa internacional que estan posant al carrer en edicions formidables projectes com els de Males Herbes, Nòrdica Libros, Raig Verd o Edicions del Perioscopi. Algunes van rebre un reconeixement explícit: Edicions de 1984, que s'estrenava aquest any a la fira, va rebre el premi Xic pel Diari del tot verídic d'un indi a mitja jornada; Tocats pel vent, de Pagès, va guanyar el primer premi Pensa d'assaig, i els records en plec solts de B.S. Johnson, Los desafortunados, reunits en una sòbria caixa per Raig Verd, el Liberisliber. "Tot això és molt amateur: una tossuderia que tira endavant gràcies als amics, molts dels quals encara em dirigeixen la paraula", deia ahir el director de la fira, Miquel Àngel Codes-Luna. Confiam que continuïn saludant-lo uns quants anys més.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 06-10-2015 Pàgina 18

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/902791-joies-periferiques.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui